

ȘTEFAN BĂNICĂ JR :

"ATÎTA VREME CÎT POȚI FI VĂZUT LA COZI, NU POȚI FI CONSIDERAT VEDETĂ"

Se poate spune că popularitatea lui Ștefan Bănică Jr. este aceea a unei veritabile vedete aflate în plină ascensiune. Absolvent al I.A.T.C., promoția 1990, clasa prof. Ion Cojar, Ștefan Bănică Jr. se remarcă în spectacolele de absolvență de la Studioul "Cassandra", unde joacă Al-gernon din Bună seara, domnule Wilde (Cadrilul) de Eugen Mirea și H. Mălineanu, Nae Girimea din D'ale carnavalului de Caragiale.

A jucat rolul principal din seria filmelor lui Nicolae Corjos: Liceenii, Extemporal la dirigenție, Liceenii Rock and Roll - poate cel mai mare succes de casă al filmului românesc de după decembrie '89. La televiziune a apărut pentru prima dată în 1984, interpretând rolul Guriță din serialul Eroii nu au vîrstă, regizat de Mihai Constantinescu, după care a jucat în filmul O călătorie de neuitat rolul Ion, film încă nedifuzat pe post, regizat de Geo Salzeșcu. Tot pe micul ecran a putut fi văzut în emisiuni pentru copil, varietăți și teatru tv: invitație la castel în regia lui Cornel Todea și Cadrilul în regia lui Ion Cojar. A apărut în trei spectacole-cabaret televizate, realizate de Octavian Sava, avînd-o ca parteneră pe Emilia Popescu.

În prezent este actor al Teatrului Bulandra, unde joacă rolul Persant din piesa Merlin de Tankred Dorst în regia Cătălinei Buzolanu și rolul principal, Melchior Gabor, din Deșteptarea primăverii de Frank Wedekind în regia lui Liviu Ciulei.

- Sonoritatea numelui scenic Ștefan Bănică a avut vreo influență asupra personalității tale artistice ?
- Sigur că am fost mai ușor reținut și recunoscut de public. Fiind un nume consacrat, mi-a adus deci popularitatea mai ușor, dar știu că datorita mea este să-l fac cînte și să-l duc mai departe.
- Dacă ai avea posibilitatea să optezi între teatru și film, ce ai alege ?
- E greu de spus. Cînd am de filmat foarte mult, cum s-a întîmplat la Geo Salzeșcu, îmi doresc teatrul, simt nevoia să fiu pe scenă, iar în perioadele în care nu fac film adeseori tînjesc după filmări. Păreră mea despre actorul anilor '90 este că trebuie să știe să abordeze orice gen artistic. Trebuie să apară și la noi actorul total.
- Din toată activitatea artistică de pînă acum ce ți-a adus cele mai mari satisfacții ?
- Cele mai mari satisfacții mi le-a adus colaborarea cu Liviu Ciulei.
- Ce a însemnat pentru tine această colaborare ?
- Au fost două luni de repetiții care m-au marcat în bine pentru toată viața. După niște succese de alt gen, Ciulei a fost ca o baie de spirit. Cred că menirea lui Ciulei a fost

de a orienta lucrurile spre esență. Am fost condus de mina sa forte și am simțit că totul s-a finalizat cu o izbîndă de mare importanță pentru mine, întrucît Ciulei nu te lasă să te împrăștii.

- Crezi că talentul poate fi transmis ereditar ?
- Nu știu dacă neapărat talentul. Poți moșteni anumite trăsături, un fel de a fi. Talentul este posibilitatea de a te adapta la situația scenică.
- Ce iubești mai mult în profesiunea de actor ?
- Bucuria de a oferi ceva oamenilor, sentimentul că ești plăcut de la spectacol îmbogățit.
- Există un rol pe care ți-ai dorit foarte mult să-l joci ?
- Mi-ar fi plăcut să-l pot juca pe Jimmy Porter din Privește înapoi cu minie de Osborne.
- Te consideri vedetă ?
- După părerea mea, în România nu există vedete în adevăratul sens al cuvîntului. Vedeta este inaccesibilă, are publicitate, e intangibilă. În străinătate, publicul se manifestă zgomotos, scandînd numele unei vedete, tocmai pentru că nu o poate atinge, nu o vede pe stradă. La noi există oameni valoroși, foarte talentați, dar asta nu înseamnă că sînt vedete. Atîta vreme cît poți fi văzut la cozi, pe strada, nu poți fi considerat vedetă.
- Ai altă pasiune în afara teatrului ?
- Muzica. Am în curs de apariție un disc de autor, cu zece piese Rock and Roll, cu versuri, muzică și orchestrație proprie.
- Cum ți se pare teatrul românesc în această perioadă ?
- Pe de o parte este foarte bine că teatrul nu mai este cenzurat, că e liber, dar am senzația că evenimentele teatrale sînt mai rare decît în anii trecuți. După revoluție, marile evenimente s-au numit Șerban și Ciulei. Este nevoie mai ales de o știință de a alege repertoriul teatrelor, în condițiile în care teatrul are inamicul foarte mari, cum este televiziunea. Din păcate, oamenii au mari probleme existențiale și este grav că unii dintre ei pot trăi și fără teatru.
- Ce crezi despre spectacolele numite "șușe" ?
- Așa-numitele "șușe" sînt de fapt niște spectacole fără regie și care încearcă să fie un fel de spectacole de varietăți. Ele sînt necesare marelui public, dar contează mult calitatea lor. Cît timp aștele arată oribil, impresarii aflușează nume ce nu sînt prezente, distribuția e un "ghiveci", omul care dă banii pe bilet la un astfel de spectacol îl numește "șușă".
- Ești unul dintre pușinii actori de show tv. Ce perspective întrevezi acestui gen artistic ?
- Ceea ce mă îngrijorează este că multe dintre emisiunile de varietăți de acum niște ani sînt incomparabil mai bune decît ceea ce se face acum. De ce ? În momentul în care scenaristul va scrie scenariul, regizorul va regiza, compozitorul va compune și actorul va juca, deci fiecare își va vedea de treaba lui, poate că rezultatul va fi altul. Un show tv se face cu bani, lucru care în străinătate nu este un secret. În ceea ce mă privește aș vrea să fac un show tv în care să o am parteneră doar pe Emilia, un spectacol susținut doar de noi doi. Sper să fie posibil cît mai curînd.

CLARA MĂRGINEANU